

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-81-87>

УДК 658.114.2:004.67-044.922

ЦИФРОВА ТРАНСФОРМАЦІЯ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ ФІНАНСОВО-ПРОМИСЛОВИХ КОМПАНІЙ: ЕКОНОМІЧНІ ПЕРЕВАГИ ТА РИЗИКИ

DIGITAL TRANSFORMATION OF BUSINESS PROCESSES IN FINANCIAL AND INDUSTRIAL COMPANIES: ECONOMIC BENEFITS AND RISKS

Свиноус Іван Вікторович

доктор економічних наук, професор,
Білоцерківський національний аграрний університет
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0346-1596>

Радько Віталій Іванович

доктор економічних наук, професор,
Національний університет біоресурсів і природокористування України
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2840-394X>

Хахула Богдан Валерійович

доктор філософії в галузі економіки, доцент,
Білоцерківський національний аграрний університет
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4286-2381>

Svynous Ivan, Khakhula Bohdan

Bila Tserkva National Agrarian University

Radko Vitaliy

National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine

Стаття присвячена всебічному аналізу цифрової трансформації бізнес-процесів фінансово-промислових компаній (ФПК) у сучасних умовах технологічних змін та високої ринкової турбулентності. Розкрито зміст цифрової трансформації як комплексного процесу впровадження цифрових технологій, спрямованого на підвищення ефективності управління, оптимізацію виробничо-логістичних операцій і прискорення інформаційних потоків. Окреслено ключові економічні переваги цифровізації, зокрема зниження транзакційних витрат, підвищення продуктивності, формування нових бізнес-моделей, розширення доступу до даних та зростання прозорості фінансових операцій. Водночас визначено основні ризики, що супроводжують цифрову трансформацію ФПК: кіберзагрози, технологічна вразливість, висока капіталомісткість цифрових рішень, нестача кваліфікованих кадрів і регуляторна невизначеність. Проаналізовано роль цифрових платформ, штучного інтелекту, автоматизації та аналітики великих даних у формуванні конкурентних переваг корпоративних структур. У підсумку обґрунтовано необхідність стратегічно збалансованого впровадження цифрових інновацій із урахуванням економічних ризиків та довгострокових пріоритетів розвитку ФПК.

Ключові слова: цифрова трансформація, фінансово-промислова компанія, бізнес-процеси, цифрові технології, економічні переваги, ризики цифровізації, штучний інтелект, автоматизація, великі дані, цифрові платформи, конкурентоспроможність.

The article presents an expanded, in-depth, and multidimensional examination of the digital transformation of business processes in financial and industrial companies (FICs), highlighting its growing significance in the context of rapid technological advancement, structural economic shifts, intensified global competition, and persistent geopolitical uncertainties. Digital transformation is conceptualized as a holistic, systemic, and strategically oriented process that encompasses the integration of cutting-edge digital technologies into operational workflows, managerial practices, financial decision-making systems, production chains, and corporate communication environments. The study demonstrates that digitalization contributes to strengthening managerial flexibility, improving the quality and speed of analytical processes, enhancing the resilience of production systems, and increasing the adaptive capacity

of corporate structures under volatile market conditions. Additionally, digital transformation facilitates the creation of interconnected information environments, enabling advanced monitoring, automation of routine operations, predictive analytics, and more effective coordination between financial and industrial segments of FICs. The article provides detailed insights into the principal economic advantages stimulated by digital transformation, including reductions in operational and transaction costs, improvements in productivity and resource efficiency, the emergence of new value-creation models, and the expansion of innovation-driven competitiveness. However, it also identifies a range of significant risks associated with digital transformation, such as heightened cyber vulnerability, technological overdependence, shortages of skilled digital professionals, high investment requirements, and the complexity of navigating regulatory frameworks. Particular emphasis is placed on the growing role of artificial intelligence, big data analytics, process automation, cloud infrastructures, and digital platforms in shaping sustainable competitive advantages within FICs. The research concludes by underlining the necessity of a balanced, risk-sensitive, and strategically aligned approach to digital transformation, ensuring long-term organizational sustainability and strengthening the strategic positioning of financial and industrial companies in an increasingly digital global economy.

Keywords: digital transformation, financial and industrial company, business processes, digital technologies, economic benefits, digitalization risks, artificial intelligence, automation, big data, digital platforms, competitiveness.

Постановка проблеми. Фінансово-промислові компанії (ФПК) є багаторівневими корпоративними структурами, що поєднують виробничі, фінансові, інвестиційні та управлінські підрозділи, формуючи ядро індустріального та технологічного розвитку економіки. У сучасних умовах їхня ефективність дедалі більше визначається здатністю адаптуватися до цифрової трансформації, яка змінює традиційні бізнес-моделі, комунікації та принципи корпоративного управління.

У цифровій економіці ключовим ресурсом стають не лише капітал і потужності, а дані. Інтеграція ERP-, CRM-, SCM-систем, Big Data, AI, ML, IoT та блокчейну забезпечує єдину цифрову логіку управління виробничими, фінансовими й стратегічними процесами.

Цифровізація змінює і організаційну архітектуру ФПК: ієрархічні моделі поступаються місцем гнучким мережевим структурам, де взаємодія здійснюється через корпоративні цифрові платформи. Це прискорює обмін інформацією, підвищує прозорість та зменшує час ухвалення рішень. Поширення платформних моделей і корпоративних екосистем (Siemens, GE, Hitachi, IBM) формує середовище відкритих інновацій, де нові рішення створюються у співпраці з партнерами, університетами та стартапами.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У наукових і аналітичних джерелах цифрова трансформація розглядається як ключовий фактор модернізації бізнес-процесів, що забезпечує підвищення ефективності та стійкості підприємств у цифровій економіці, що підтверджується дослідженнями OECD та PwC [1; 2]. Українські науковці (Г. Дергачова, Я. Колешня, А. Гуца) підкреслюють значення цифрових технологій, диджитал-інструментів і аналітики даних для оптимізації управлінських та виробничих процесів [3; 4]. У працях

В. Колодяжного, М. Шашиної та О. Кочерги доведено, що цифровізація сприяє розвитку стратегічного потенціалу підприємств, ефективному використанню ресурсів і формуванню нових конкурентних переваг [5; 8]. Водночас низка авторів акцентує на ризиках цифрової трансформації – кібербезпеці, регуляторній невизначеності, технологічній залежності та складності впровадження інноваційних рішень, що відображено у роботах О. Василюк, С. Савчука та інших дослідників [10; 11].

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Невирішеними залишаються питання узгодження економічних вигод і ризиків цифровізації, формування ефективних механізмів захисту від кіберзагроз та визначення оптимальних організаційних моделей упровадження цифрових технологій у фінансово-промислових компаніях.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є дослідження економічних переваг і ризиків цифрової трансформації бізнес-процесів фінансово-промислових компаній, а також визначення напрямів забезпечення її ефективності.

Виклад основного матеріалу дослідження. Цифрова трансформація бізнес-процесів у фінансово-промислових компаніях є системним процесом глибокої модернізації їхньої діяльності, який охоплює зміну бізнес-моделі, організаційної структури, управлінських процедур і корпоративної культури під впливом сучасних цифрових технологій. Вона не зводиться лише до автоматизації окремих операцій, а передбачає перебудову всієї логіки функціонування компанії, спрямовану на підвищення ефективності, прозорості, адаптивності й інноваційної спроможності.

За визначенням Організації економічного співробітництва та розвитку, цифровізація

є «трансформаційною стратегією, що змінює способи створення вартості, управління ресурсами та прийняття рішень у компаніях» [1]. Це означає, що цифрова трансформація має не лише технологічний, а й інституційний та стратегічний вимір, адже вона впливає на корпоративне управління, систему комунікацій, кадрову політику та структуру взаємодії між підрозділами.

У сучасних умовах діяльність фінансово-промислових компаній (ФПК) характеризується високою складністю, багаторівневими зв'язками між різними галузями, великими обсягами фінансових потоків і високими ризиками. Тому цифровізація стає для них основою управлінської гнучкості, фінансової стійкості та стратегічної безпеки.

Основними технологічними рушіями цифрової трансформації виступають ERP-системи, аналітика великих даних (Big Data), блокчейн, штучний інтелект (AI) та хмарні технології.

ERP-системи (Enterprise Resource Planning) забезпечують інтеграцію фінансових, виробничих і логістичних процесів у межах єдиної платформи, що дозволяє централізовано керувати ресурсами підприємства. Згідно з дослідженням PwC, компанії, які запровадили комплексні ERP-рішення, зменшили адміністративні витрати в середньому на 22 % і скоротили тривалість виробничого циклу на 15 % [1].

Big Data та аналітика даних створюють основу для управління на базі фактичної інформації – так званого підходу data-driven decision making. Вони дозволяють аналізувати великі масиви фінансових, виробничих і ринкових даних, виявляти приховані закономірності, прогнозувати ризики та тенденції.

Блокчейн-технології забезпечують прозорість і достовірність фінансових операцій, що особливо важливо для великих корпоративних структур із численними контрагентами. Вони мінімізують ризики шахрайства та зловживань, забезпечують контроль за рухом активів і підвищують довіру між учасниками ринку.

Штучний інтелект (AI) відіграє центральну роль у процесі автоматизації управлінських рішень. Його використання охоплює планування виробництва, прогнозування попиту, оцінку ризиків, управління запасами й персоналом. Для ФПК це особливо важливо, оскільки дозволяє оперативно контролювати фінансові ризики, аналізувати ефективність інвестицій та прогнозувати ліквідність.

Хмарні технології (Cloud Technologies) забезпечують масштабованість, мобільність і гнучкість корпоративних систем управління. Вони дозволяють централізовано зберігати інформацію, організовувати спільну роботу філій і підрозділів, зменшувати витрати на IT-інфраструктуру [3].

Цифрові драйвери трансформації бізнес-процесів у фінансово-промислових компаніях є визначальним чинником підвищення ефективності, прозорості та конкурентоспроможності корпоративного управління. У сучасній економіці, де дані та швидкість прийняття рішень стають стратегічними ресурсами, саме цифрові технології забезпечують інтеграцію фінансових, виробничих, кадрових і логістичних систем у єдине інформаційне середовище. Відповідно до підходів, сформульованих у дослідженнях науковців, цифрові драйвери не просто модернізують технічну інфраструктуру підприємства, а змінюють саму логіку управління – від реактивної до проактивної, заснованої на даних та аналітичних прогнозах [4].

Першим і базовим напрямом виступає автоматизація управління ресурсами. Упровадження ERP-платформ (SAP, Oracle, Microsoft Dynamics, 1C:Enterprise) дозволяє об'єднати фінансовий, виробничий, кадровий і логістичний облік у єдину систему. Це створює передумови для прозорості руху фінансових потоків, синхронізації операцій між підрозділами та зниження ризику помилок. У межах фінансово-промислових компаній ERP виконує роль «цифрового ядра» корпоративного управління, забезпечуючи централізований контроль за ресурсами та координацію діяльності дочірніх структур.

Другим ключовим напрямом є аналітика великих даних (Big Data), яка дає змогу здійснювати моніторинг ринку, прогнозувати попит, оцінювати ризики й оптимізувати управлінські рішення. Для фінансово-промислових компаній, що працюють одночасно у кількох галузях, Big Data є інструментом інтеграції фінансових і виробничих аналітичних панелей у режимі реального часу. Як зазначають дослідники, що у цифрову епоху дані стають стратегічним активом, що формує нову конкурентну перевагу компаній [5].

Наступним важливим елементом є використання блокчейн-технологій і смарт-контрактів. У фінансових операціях блокчейн гарантує прозорість, достовірність і незмінність записів, що значно знижує ризики шахрайства. Смарт-контракти автоматизують

взаєморозрахунки між підрозділами холдингу, підвищують швидкість операцій і довіру між сторонами. У наукових працях підкреслюється, що блокчейн є інституційною інновацією, яка створює механізми довіри у складних корпоративних системах, що особливо актуально для великих ФПК із розгалуженою мережею дочірніх компаній [6].

Четвертим напрямом цифрової трансформації є застосування штучного інтелекту (AI) і роботизації. Алгоритми машинного навчання активно використовуються для управління ризиками, перевірки клієнтів (KYC), виявлення аномалій у платіжних операціях, прогнозування прибутковості та планування виробничих потужностей. У поєднанні з технологіями Інтернету речей (IoT) штучний інтелект створює передумови для формування «розумного підприємства» (smart factory), де управління здійснюється на основі самооновлюваних аналітичних моделей, здатних передбачати зміни ринкової кон'юнктури в реальному часі.

П'ятим важливим чинником є розвиток хмарних технологій (Cloud Technologies), які забезпечують масштабованість і гнучкість корпоративної інфраструктури. Хмарні рішення дозволяють централізовано зберігати дані, організовувати віддалену роботу персоналу, інтегрувати дочірні підприємства у спільний цифровий простір і знижувати витрати на утримання серверів. Крім того, хмарна інфраструктура підвищує стійкість бізнесу до зовнішніх загроз, оскільки забезпечує збереження даних у разі фізичних ушкоджень або кібератак.

Економічні переваги цифрової трансформації у фінансово-промислових компаніях (ФПК) полягають у глибокому підвищенні ефективності використання ресурсів, оптимізації управлінських процесів та зростанні прибутковості. У сучасних умовах цифровізація стає не лише технологічним трендом, а стратегічним інструментом розвитку, який дозволяє суттєво знизити витрати, прискорити ухвалення рішень і забезпечити прозорість фінансових операцій. Впровадження комплексних цифрових рішень - ERP, Big Data, AI, блокчейну та хмарних технологій - створює нову модель управління, засновану на аналітиці, автоматизації та інтеграції даних.

Першою і найважливішою перевагою цифрової трансформації є зниження трансакційних витрат. Автоматизація фінансових, логістичних і виробничих процесів дозволяє усунути дублювання функцій, зменшити

витрати на документообіг, внутрішні погодження й контроль. У дослідженнях науковців зазначається, що цифрові інструменти, такі як електронний документообіг, CRM- та ERP-системи, скорочують адміністративні витрати на 20–30 %, водночас підвищуючи точність облікових операцій [7]. Для фінансово-промислових компаній, які мають складну структуру взаєморозрахунків, це означає значну економію часу і коштів, а також зменшення ризику помилок у фінансовій звітності.

Другою перевагою є оптимізація використання ресурсів. Інтеграція даних у межах єдиних цифрових платформ дозволяє точніше планувати виробничі цикли, управління запасами та використання робочого часу. Завдяки цифровому плануванню фінансово-промислові компанії можуть узгоджувати операційні процеси різних підрозділів, мінімізуючи простой та втрати від неефективного використання ресурсів.

Третя перевага – підвищення продуктивності праці. Автоматизація операційних і управлінських завдань знижує потребу у виконанні рутинних дій і дозволяє працівникам зосередитися на аналітичних, стратегічних і креативних функціях. У результаті ефективність персоналу зростає на 30–40 %, а терміни виконання управлінських рішень скорочуються майже вдвічі. Цифрові компанії демонструють підвищення продуктивності праці в середньому на 37 %, особливо завдяки використанню роботизованих систем управління (RPA) та інтелектуальної автоматизації процесів (IPA) [8].

Четвертою суттєвою перевагою є покращення якості управлінських рішень. Цифрові технології, зокрема аналітика великих даних і штучний інтелект, забезпечують точність прогнозів, швидкість обробки інформації та зменшують вплив людського фактора. Аналітичні панелі (dashboards) дозволяють керівникам приймати рішення на основі реальних показників у режимі реального часу. Для ФПК це критично важливо, адже їх діяльність охоплює одночасно фінансові, промислові й інвестиційні процеси, що потребують оперативного реагування.

Наступна перевага - розширення ринкових можливостей. Цифрові канали збуту, електронна комерція, партнерські платформи та онлайн-сервіси дозволяють ФПК виходити на нові сегменти ринку, створювати цифрові продукти та залучати нових клієнтів без географічних обмежень. За даними Statista, у 2023 році частка доходів компаній, які інте-

грували цифрові канали продажів, зросла в середньому на 18–22 % [9].

У результаті фінансово-промислові компанії отримують можливість формувати глобальні партнерські екосистеми, що підвищують стійкість і диверсифікують джерела прибутку.

Важливим результатом цифровізації є також підвищення фінансової прозорості та контролю. Використання блокчейн-технологій та інтелектуального аудиту (AI-audit) забезпечує повну підзвітність усіх фінансових транзакцій, унеможливлює маніпуляції з даними та зменшує ризики шахрайства. Згідно з дослідженням науковців, цифровий аудит дозволяє скоротити витрати на перевірку та контроль до 20 %, водночас підвищуючи довіру інвесторів і партнерів [10]. Для ФПК, що об'єднують десятки підприємств, це особливо актуально, адже забезпечує прозорість внутрішньокорпоративних фінансових потоків.

Однією з найнебезпечніших груп є кіберризик, пов'язаний з активізацією кіберзлочинності, атак на платіжні системи, витоком конфіденційних даних і порушенням роботи корпоративних мереж. Для українських фінансово-промислових компаній, що працюють у режимі підвищених воєнних ризиків, питання кіберзахисту є особливо актуальним. Втрата критичних даних або блокування цифрової інфраструктури може призвести до серйозних фінансових і репутаційних втрат.

Другою важливою групою є технологічні ризики, пов'язані із залежністю від постачальників програмного забезпечення та обмеженою сумісністю різних цифрових систем. Часто підприємства стикаються з проблемою фрагментованості IT-інфраструктури, коли впроваджені системи ERP, CRM чи аналітичні модулі не інтегруються між собою. Це створює загрозу «цифрових розривів» у корпоративному управлінні.

Наступним важливим чинником є фінансові ризики, зумовлені високою вартістю впровадження цифрових технологій і тривалим періодом окупності інвестицій. Повна цифрова трансформація великої компанії потребує витрат у розмірі від 3 до 7 % річного обороту, що не завжди є посиленням для підприємств у період економічної нестабільності. Крім того, невдалі інвестиції в IT-рішення або недостатня підготовка персоналу можуть знизити очікуваний економічний ефект. Четверта група – кадрові ризики, що полягають у дефіциті цифрових компетенцій серед

управлінського персоналу. Брак кваліфікованих IT-фахівців, аналітиків і системних адміністраторів знижує ефективність реалізації цифрових проєктів. Для України ця проблема посилюється воєнною міграцією спеціалістів, що призводить до відтоку висококваліфікованих кадрів.

П'яту групу становлять регуляторні ризики, пов'язані з відсутністю єдиних стандартів і законодавчого врегулювання цифрових фінансових інструментів. Гармонізація української нормативної бази з європейськими вимогами, зокрема директивами NIS2 (щодо кібербезпеки) та GDPR (щодо захисту персональних даних), залишається складним процесом [11]. Невизначеність у сфері регулювання блокчейну, електронних підписів, криптоактивів і цифрових платежів створює додаткові бар'єри для інвестицій у технологічні рішення.

Останньою, але не менш значущою, є група організаційних ризиків, що стосується внутрішнього опору змінам та складності перебудови корпоративної культури. Персонал, не готовий до роботи в цифровому середовищі, часто чинить пасивний опір автоматизації, побоюючись скорочення робочих місць або зміни звичних процесів. Це ускладнює впровадження інноваційних технологій і потребує системної роботи менеджменту з мотивацією, навчанням і комунікацією.

Підвищення ефективності цифрової трансформації фінансово-промислових компаній потребує системного, стратегічно орієнтованого підходу, який охоплює всі рівні корпоративного управління - від розроблення стратегії до моніторингу результатів. Цифровізація не може бути обмежена впровадженням окремих технологій, адже вона трансформує логіку бізнес-моделі, змінює управлінську культуру, вимоги до персоналу та систему взаємодії з партнерами. Саме тому пріоритетом стає не лише технологічна модернізація, а формування інституційної, кадрової та аналітичної основи цифрової економіки компанії.

Першим напрямом є формування цифрової стратегії компанії, яка визначає пріоритетні бізнес-процеси для автоматизації, послідовність цифрових проєктів і джерела фінансування. Така стратегія повинна бути інтегрована в загальну корпоративну політику і базуватись на принципах гнучкості (agility), орієнтації на клієнта та управління на основі даних (data-driven management). Важливим елементом стратегії є також визначення KPI для кожного етапу цифровізації – економії

витрат, прискорення процесів, підвищення якості послуг тощо.

Другий напрям – створення центрів цифрової компетентності (Digital Competence Centers), покликаних формувати цифрові навички персоналу, розвивати аналітичне мислення та культуру інновацій. Такі центри можуть функціонувати у форматі корпоративних університетів або партнерських хабів із навчальними закладами та ІТ-компаніями. Вони забезпечують безперервне навчання працівників у сферах кібербезпеки, аналітики даних, управління цифровими платформами. Для українських ФПК це означає формування власного кадрового резерву цифрових лідерів і зниження залежності від зовнішніх консультантів.

Третім напрямом виступає запровадження сучасних систем кіберзахисту, які базуються на штучному інтелекті (AI) для моніторингу аномалій і виявлення потенційних атак у режимі реального часу. Це поєднується з практикою регулярного резервного копіювання даних (backup systems), що гарантує безперервність бізнес-процесів навіть у разі зовнішніх загроз. Для українських підприємств у воєнних умовах цей напрям є критично важливим, оскільки поєднує економічну безпеку з національною інформаційною стійкістю.

Четвертий напрям – розвиток партнерств із державними структурами, науковими установами та технологічними компаніями. Такі партнерства формують інноваційні альянси, у межах яких великі ФПК отримують доступ до наукових розробок, венчурного фінансування, пілотних проєктів і публічної підтримки. Модель «Public–Private–Academic Partnership» (PPA) вже зарекомендувала себе як ефективний механізм у країнах ЄС, де на її основі реалізуються програми «Digital Europe» і «Industry 4.0 Innovation Hubs». Для України цей формат може стати каталізатором розвитку промислової цифровізації та залучення іноземних інвестицій у технологічний сектор.

П'ятим напрямом є використання моделі «цифрового близнюка» (Digital Twin) – віртуальної симуляції бізнес-процесів, яка дозволяє прогнозувати ризики, тестувати сценарії розвитку та оптимізувати використання ресурсів. Для фінансово-промислових компаній ця технологія дає змогу моделювати не лише виробничі процеси, а й фінансові потоки, що є основою інтегрованого управління корпоративною ефективністю.

Шостим стратегічним напрямом стає моніторинг ефективності цифровізації через ключові показники (KPI). Регулярна оцінка досягнутих результатів дає змогу своєчасно коригувати цифрову стратегію, визначати проблемні ділянки та приймати обґрунтовані рішення щодо подальших інвестицій. Типові індикатори включають економію витрат, скорочення часу виконання процесів, рівень задоволеності клієнтів, швидкість обробки даних, частку автоматизованих операцій.

Отже, ефективність цифрової трансформації фінансово-промислових компаній визначається не лише рівнем технологічного оснащення, а й здатністю керівництва забезпечити стратегічну узгодженість, кадрову підготовку, інформаційну безпеку та постійний контроль результатів. Лише поєднання цих елементів дає змогу досягти стійкого ефекту цифрової модернізації – підвищити рентабельність, прозорість і конкурентоспроможність корпоративного сектору в умовах нової економіки знань.

Висновки. Цифрова трансформація бізнес-процесів постає ключовим чинником підвищення ефективності фінансово-промислових компаній у сучасних умовах глобальної конкуренції. Вона забезпечує суттєві економічні переваги, серед яких – скорочення операційних витрат, зростання продуктивності, прискорення управлінських циклів та формування нових можливостей для ринкового розвитку. Інтеграція цифрових технологій дозволяє підприємствам оптимізувати взаємодію між структурними підрозділами, підвищити гнучкість виробничих систем та посилити їхню адаптивність до зовнішніх змін.

Разом із тим цифровізація супроводжується появою нового спектра ризиків, що охоплюють технологічні збої, кіберзагрози, зростання витрат на модернізацію ІТ-інфраструктури, регуляторні виклики та кадрові обмеження, пов'язані з дефіцитом цифрових компетентностей. Наявність таких ризиків зумовлює потребу у створенні інтегрованої системи цифрового ризик-менеджменту, яка здатна забезпечити стійкість компанії на всіх етапах цифрового розвитку.

У цьому контексті ефективна цифрова стратегія повинна передбачати збалансоване поєднання інноваційності, інформаційної безпеки та фінансової стабільності. Такий підхід формує основу для розвитку сучасних корпоративних екосистем, здатних функціонувати в умовах швидких технологічних змін, високої ринкової турбулентності та посилення гло-

бальної цифрової конкуренції. Стратегічно виважена цифрова модернізація відкриває для компаній можливість підсилити свої кон-

курентні позиції, модернізувати бізнес-моделі та забезпечити довгострокове економічне зростання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. OECD Digital Transformation Strategy 2020–2025: A Digital Government for a Digital Society. Paris : OECD Publishing, 2020. 48 p.
2. PwC. Global Digital Operations Study 2024. London : PwC Global, 2024. 56 p.
3. Дергачова Г. М., Колешня Я. О. Цифрова трансформація бізнесу: сутність, ознаки, вимоги та технології. *Економічний вісник Національного технічного університету України «КПІ»*. 2020. № 17. С. 280–288.
4. Гуца А. Діджитал-інструменти у забезпеченні ефективності діяльності підприємств. *Дослідження та інновації*. 2025. Т. 1, № 2 (5). С. 120–129.
5. Kolodiaznyi V. Development of enterprise strategic potential under global business environment transformation. *European Scientific Journal of Economic and Financial Innovation*. 2025. Vol. 3(17). P. 44–59.
6. Вакульчик О. М., Брайко В. С. Перспективи та проблеми впровадження блокчейн-технологій в обліку та аудиті. *Науковий погляд: економіка та управління*. 2021. № 1 (71). С. 63–70.
7. Романишин Ю., Лаба О., Мацюк К. Сучасні діджитал-інструменти в професійному маркетинговому віртуальному середовищі фірми. *Цифрова платформа: інформаційні технології в соціокультурній сфері*. 2022. Т. 5, №1. С. 103–115.
8. Шашина М. В., Кочерга О. О. Ефективність використання ресурсного потенціалу підприємства в умовах цифровізації. *Economic Synergy*. 2024. № 2. С. 33–47.
9. Statista. Digital Transformation – Revenue Impact of Digital Sales Channels Worldwide 2023. Hamburg : Statista Research Department, 2023. 12 p.
10. Василюк М., та ін. Концептуальні засади обліку і внутрішнього аудиту витрат бюджетної установи у контексті цифровізації господарських процесів. *Сталий розвиток економіки*. 2025. Т. 3 (54). С. 19–23.
11. Савчук С. О. Виклики гармонізації законодавства ЄС в галузі кібербезпеки для України. *Економіка, управління та адміністрування*. 2024. № 1 (107). С. 207–213.

REFERENCES:

1. OECD. (2020). OECD Digital Transformation Strategy 2020–2025: A Digital Government for a Digital Society (48 p.). OECD Publishing.
2. PwC. (2024). Global Digital Operations Study 2024 (56 p.). PwC Global.
3. Derhachova, H. M., & Koleshnia, Ya. O. (2020). Tsyfrova transformatsiia biznesu: sutnist, oznaky, vymohy ta tekhnolohii [Digital transformation of business: Essence, characteristics, requirements and technologies]. *Economic Bulletin of NTUU "KPI"*, (17), 280–288. (in Ukrainian)
4. Hushcha, A. (2025). Didzhytal-instrumenty u zabezpechenni efektyvnosti diialnosti pidpriemstv [Digital tools for ensuring enterprise efficiency]. *Research and Innovation*, 1(2), 120–129. (in Ukrainian)
5. Kolodiaznyi, V. (2025). Development of enterprise strategic potential under global business environment transformation. *European Scientific Journal of Economic and Financial Innovation*, 3(17), 44–59.
6. Vakulchuk, O. M., & Braiko, V. S. (2021). Perspektyvy ta problemy vprovadzhennia blockchain-tekhnohii v obliku ta audyti [Prospects and challenges of implementing blockchain technologies in accounting and audit]. *Scientific View: Economics and Management*, 1(71), 63–70. (in Ukrainian)
7. Romanyshyn, Yu., Laba, O., & Matsiuk, K. (2022). Suchasni digital-instrumenty v profesiinomu marketynhovomu virtualnomu seredovyshchi firmy [Modern digital tools in the professional virtual marketing environment of the firm]. *Digital Platform: Information Technologies in the Socio-Cultural Sphere*, 5(1), 103–115. (in Ukrainian)
8. Shashyna, M. V., & Kocherha, O. O. (2024). Efektyvnist vykorystannia resursnoho potentsialu pidpriemstva v umovakh cyfrovizatsii [Efficiency of enterprise resource potential in conditions of digitalization]. *Economic Synergy*, (2), 33–47. (in Ukrainian)
9. Statista Research Department. (2023). Digital Transformation – Revenue Impact of Digital Sales Channels Worldwide 2023 (12 p.). Statista.
10. Vasyliuk, M., et al. (2025). Kontseptualni zasady obliku i vnutrishnoho audytu vytrat biudzhetnoi ustanovy u konteksti cyfrovizatsii hospodarskykh protsesiv [Conceptual principles of accounting and internal audit of budget institution expenses in the context of digitalization]. *Sustainable Economic Development*, 3(54), 19–23. (in Ukrainian)
11. Savchuk, S. O. (2024). Vykyky harmonizatsii zakonodavstva YeS v haluzi kiberbezpeky dlia Ukrainy [Challenges of harmonizing EU cybersecurity legislation for Ukraine]. *Economics, Management and Administration*, 1(107), 207–213. (in Ukrainian)